

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg Law School, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2015 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster appellant geen uitstel verleend voor het inleveren van de eindversie van zijn masterscriptie en geoordeeld dat appellant in september 2015 opnieuw met het scriptietraject moet beginnen.

Tegen dat besluit heeft appellant tijdig een beroepschrift ingediend.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Op 3 september 2015 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Namens verweerster verschenen Y en Z. Appellant is voorafgaand aan de zitting gebeld met de vraag of hij zou verschijnen. Hij gaf aan dat hij wegens ziekte niet aanwezig kon zijn. Appellant heeft nog schriftelijk gereageerd op het verweerschrift. Het college heeft deze schriftelijke reactie gelezen en voorgelegd aan verweerster. Verweerster heeft ter zitting gereageerd op het schrijven van appellant.

2. Overwegingen

2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Appellant heeft in het collegejaar 2014-2015 deelgenomen aan het masterscriptietraject (hierna: traject), een traject met zeer strikte deadlines. Appellant heeft verweerster vanwege omstandigheden verzocht om uitstel van het inleveren van de eindversie van zijn masterscriptie. Verweerster heeft in het bestreden besluit vastgesteld dat de omstandigheid waar appellant zich op beroept, ziekte en overlijden van een oom, geen omstandigheid is waar rekening mee gehouden wordt. De deelname van appellant aan het traject is op grond van artikel 6a lid 2 van het Masterthesisreglement Rechtsgeleerdheid 2014-2015 (hierna: het Reglement) beëindigd.

Appellant moet in september 2015 opnieuw met het traject beginnen, met een nieuw onderwerp.

- 2.2 In beroep geeft appellant kort en zakelijk weergegeven aan dat verweerster in het bestreden besluit niet motiveert waarom er geen sprake is van een bijzondere omstandigheid. Volgens appellant heeft hij deadlines gemist doordat gedurende het collegejaar een oom die appellant zeer na stond ziek was en is overleden. Appellant zegt hiervoor in professionele behandeling te zijn. Volgens appellant is de bewering van verweerster dat hij in de bewuste periode niet minder is gaan werken, onjuist.

Daarnaast stelt appellant dat hij uitvoerig contact heeft gehad met zijn scriptiebegeleider en studieadviseur over het feit dat het niet is gelukt om in mei dan wel juni een volwaardige scriptie af te leveren. Appellant heeft meerdere deadlines gemist en volgens appellant betekent dat dat hij op grond van het op Blackboard gepubliceerde tijdspad en het document 'De masterthesis in de Master Rechtsgeleerdheid' een vertraging van tenminste een half jaar oploopt, maar niet dat het traject wordt beëindigd.

Appellant wil graag in 2015 afstuderen. Appellant verzoekt om hem alsnog uitstel te verlenen dan wel hem in september te laten starten met dezelfde begeleider en hetzelfde onderwerp om zo snel mogelijk af te studeren.

- 2.3 Verweerster voert aan dat het traject sterk gestructureerd is, en de gestelde deadlines worden strikt gehanteerd. Verweerster stelt dat appellant gedurende het traject meerdere deadlines heeft gemist. Volgens verweerster is het toegestaan om één keer te verzuimen, maar elk tweede verzuim is fataal. Dit volgt zowel uit het Reglement als uit het document 'De Masterthesis in de Master Rechtsgeleerdheid', dat op Blackboard is gepubliceerd. Dit betekent dat appellant opnieuw moet beginnen.

Daarnaast voert verweerster aan dat naar analogie van de regeling die geldt voor een vervangend tentamen of het bindend studieadvies, ziekte of ernstige familieomstandigheden, dat wil zeggen omstandigheden die de directe familie (ouders, broers en zussen) aangaan, als bijzondere omstandigheden worden beschouwd. Verweerster stelt dat ziekte en/of overlijden van een oom hier niet toe wordt gerekend. Dit kan onder omstandigheden anders zijn, bijvoorbeeld als blijkt dat de student intensieve zorgtaken op zich heeft genomen. Appellant heeft aangegeven dat daarvan geen sprake is, aldus verweerster. Tevens voert verweerster aan dat appellant geen contact heeft gezocht met zijn scriptiebegeleider in de periode januari tot mei 2015 en dat appellant evenmin zijn situatie bij een studieadviseur of studentendecaan heeft gemeld. Ter zitting geeft verweerster aan dat indien appellant zijn situatie eerder gemeld had, beoordeeld had kunnen worden wat de impact van de situatie was op appellant zijn functioneren.

Vervolgens geeft verweerster aan dat appellant een baan had van twee a drie dagen in de week. Verweerster stelt dat appellant heeft aangegeven dat hij de mogelijkheid had tijdelijk minder uren te werken, maar dat hij dat niet heeft gedaan. Verweerster rekent het appellant aan dat hij geen prioriteit aan zijn scriptie heeft gegeven en dat hij geen pogingen heeft gedaan de vertraging te beperken, bijvoorbeeld door minder te gaan werken.

Ter zitting stelt verweerster dat appellant kan verzoeken om het onderwerp te houden en zich in het eerste semester 2015/2016 met hetzelfde onderwerp in kan schrijven voor het nieuwe traject. Verweerster geeft daarbij echter wel aan dat er geen zekerheid is dat appellant met

hetzelfde onderwerp bij dezelfde docent verder kan. Verder stelt verweerster nog dat het appelland vrij staat zijn scriptie sneller te schrijven, zodat hij dit semester nog kan afstuderen.

- 3.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 3.2 Het college stelt vast dat niet in geschil is dat appelland meerdere deadlines in het traject niet heeft gehaald. Ingevolge artikel 6a lid 2 van het Reglement wordt de student die twee maal verzuimd heeft onmiddellijk uitgesloten van deelname aan het traject. Ingevolge lid 3 van dat artikel kan een uitzondering op het in lid 2 gestelde gemaakt worden indien er sprake is van bijzondere omstandigheden die, indien redelijkerwijs mogelijk, vooraf aan de begeleider of masterscriptiecoördinator kenbaar zijn gemaakt.
- 3.3 Appelland beroept zich op de omstandigheid dat zijn oom in het betreffende semester ziek was en uiteindelijk is overleden. Dat verweerster het beleid hanteert dat ziekte van een oom in beginsel niet als een bijzondere omstandigheid wordt gezien, tenzij er sprake is van bijkomende omstandigheden, acht het college niet onredelijk. Dat er sprake is van bijkomende omstandigheden, is het college niet gebleken. Daarnaast is het college van oordeel dat appelland had kunnen en moeten melden – al op het moment dat hij de eerste deadline had gemist – dat er omstandigheden waren die hem belemmerden in het traject. Volgens verweerster heeft appelland echter in de periode van januari tot mei 2015 in het geheel geen contact opgenomen met zijn begeleider, terwijl niets er aan in de weg had gestaan om bijvoorbeeld een e-mail te sturen. Appelland heeft niet aangetoond dat hij de omstandigheden wél eerder heeft gemeld. Het college begrijpt dat doordat appelland zijn situatie pas achteraf heeft gemeld, moeilijk vastgesteld kan worden of er een causaal verband is tussen de omstandigheden en de vertraging.
- 3.4 Appelland beroept zich op het document 'De masterthesis in de Master Rechtsgeleerdheid' waarin staat dat een tweede verzuim fataal is, wat betekent dat de student ten minste een half jaar vertraging oploopt. Verweerster heeft dit aldus uitgelegd dat een student ten minste een half jaar vertraging oploopt omdat hij opnieuw moet beginnen. Hoewel het college van oordeel is dat dit in het document duidelijker omschreven had kunnen worden, vindt het college ook dat van appelland, als masterstudent, verwacht mocht worden dat hij zich in het Reglement had verdiept en de regels met betrekking tot het missen van deadlines tot zich had genomen. Bovendien had appelland ook nog op de regels gewezen kunnen worden als hij tijdig contact op had genomen met zijn begeleider, de masterscriptiecoördinator of de studieadviseur, maar dat heeft hij nagelaten. Daarnaast stelt het college vast dat in het document waar appelland naar verwijst wel meermaals duidelijk is opgenomen dat er wordt gewerkt met harde deadlines en dat het traject als 'vak' een harde einddatum kent. Op basis daarvan constateert de commissie dat appelland had kunnen weten dat deelname aan het traject niet vrijblijvend is en dat het missen van deadlines gevolgen heeft voor de afronding van de scriptie.

- 3.5 Naar aanleiding van hetgeen verweerster ter zitting heeft gesteld met betrekking tot het inschrijven in het nieuwe traject overweegt het college dat appellant zich opnieuw in kan schrijven met een nieuw onderwerp. Ook heeft appellant de mogelijkheid om met de begeleider te overleggen of hij met hetzelfde onderwerp kan worden toegelaten. Bovendien kan hij ervoor kiezen om sneller te schrijven waardoor hij alsnog de mogelijkheid heeft om dit semester af te studeren. Het college stelt vast dat het bestreden besluit derhalve niet per se tot gevolg hoeft te hebben dat appellant aanzienlijke studievertraging oploopt.
- 3.6 Geheel ten overvloede overweegt het college ten aanzien van de opmerking van appellant dat hij het een vreemde gang van zaken vindt dat bij het gesprek in het kader van de poging tot minnelijke schikking al direct bleek dat er geen schikking mogelijk was en dat er zaken die tijdens dit gesprek aan bod zijn gekomen in het verweerschrift terugkomen, nog het volgende. Ingevolge artikel 7.61 lid 3 van de WHW dient verweerster in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Dat betekent niet zonder meer dat verweerster altijd een schikkingsaanbod moet doen. Doel van dit gesprek is dat partijen informatie en standpunten uitwisselen om te kijken of er een schikking mogelijk is. Op basis van hetgeen wordt besproken kan verweerster het bestreden besluit heroverwegen. Dat betekent dus ook niet dat verweerster de informatie die wordt uitgewisseld, verder niet zou mogen gebruiken in de procedure.
- 3.7 Gelet op het bovenstaande is het college van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

4. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 3 september 2015 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.